

Rozdział 1

Definicje i przykłady

1.1 Definicja równania różniczkowego

1.1 DEFINICJA. *Równaniem różniczkowym zwyczajnym rzędu n nazywamy równanie*

$$F(t, x, \dot{x}, \ddot{x}, \dots, x^{(n)}) = 0. \quad (1.1)$$

*W równaniu tym t jest zmienną niezależną, a x zmienną zależną. Zmienną zależną $x(t)$ oraz funkcję F traktujemy jako funkcje wektorowe o wartościach w przestrzeni $\mathbb{R}^m$. **Rozwiązaniem równania (1.1)** nazywamy funkcję $\varphi(t)$ klasy C^n , która podstawiona do równania w miejsce x , odpowiednio φ' w miejsce $\dot{x}$, ..., $\varphi^{(n)}$ w miejsce $x^{(n)}$, zmienia to równanie w tożsamość.*

1.2 DEFINICJA. *Wykres funkcji $\varphi(t)$ w przestrzeni $\mathbb{R}^{m+1}$ zmiennych (t, x) nazywamy **krzywą całkową** równania (1.1).*

Posługiwanie się równaniami różniczkowymi w postaci (1.1) jest dość niewygodne. Jeśli funkcja F spełnia lokalnie względem najwyższej pochodnej $x^{(n)}$ założenia twierdzenia o funkcji uwikłanej, równanie (1.1) można rozwikłać względem najwyższej pochodnej

$$x^{(n)}(t) = f(t, x, \dot{x}, \dots, x^{(n-1)}). \quad (1.2)$$

Równanie n -tego rzędu w postaci (1.2) można łatwo sprowadzić do **równania pierwszego rzędu**. Wystarczy wprowadzić nowe zmienne

$$x_0(t) = x(t), \quad x_1(t) = \dot{x}(t), \dots, \quad x_{n-1}(t) = x^{(n-1)}(t),$$

oraz wektor

$$y(t) = \begin{pmatrix} x_0(t) \\ x_1(t) \\ \vdots \\ x_{n-1}(t) \end{pmatrix}. \quad (1.3)$$

Wtedy równanie (1.2) zapisuje się jako równanie pierwszego rzędu

$$\dot{y} = g(t, y), \quad (1.4)$$

gdzie $g(t, y)$ jest wektorem

$$g(t, y) = \begin{pmatrix} x_1(t) \\ x_2(t) \\ \vdots \\ f(t, x_0, x_1, \dots, x_{n-1}) \end{pmatrix}. \quad (1.5)$$

Przedmiotem naszego zainteresowania będą równania pierwszego rzędu (dokładniej układy równań pierwszego rzędu)

$$\dot{x} = f(t, x). \quad (1.6)$$

Zbiór $G \subset \mathbb{R}^{m+1}$ będziemy nazywać **rozszerzoną przestrzenią fazową** równania (1.6), jeśli G jest spójny i prawa strona równania (1.6) jest w nim dobrze określona. Niech D będzie rzutem G na przestrzeń $\mathbb{R}^m$ zmiennych x , wtedy D będziemy nazywać **przestrzenią fazową** tego równania. W zbiorze G istnieje zwykle bardzo wiele krzywych całkowych równania (1.6). Krzywe te tworzą wieloparametrowe rodziny rozwiązań. Jeśli $\varphi(t; c_1, \dots, c_m) : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}^m$ jest rodziną funkcji, sparametryzowaną m parametrami $c_1, c_2, \dots, c_m$, taką że dla każdego $(c_1, \dots, c_m) \in A \subset \mathbb{R}^m$, funkcja $\varphi(t; c_1, \dots, c_m)$ jest krzywą całkową równania (1.6) i dla każdego $(t_0, x_0) \in G$ istnieje parametryzacja $(c_1^0, \dots, c_m^0) \in A$, taka że $\varphi(t; c_1^0, \dots, c_m^0)$ jest krzywą całkową przechodzącą przez punkt (t_0, x_0) , to rodzinę $\varphi(t; c_1, \dots, c_m)$ nazywamy **rozwiązaniem ogólnym** równania (1.6). **Całką ogólną** nazywać będziemy uwikłane przedstawienie rozwiązania ogólnego

$$\Phi(t, x; c_1, \dots, c_m) = 0.$$

1.3 DEFINICJA. Równanie (1.6), w którym prawa strona nie zależy jawnie od zmiennej niezależnej, nazywa się **równaniem autonomicznym**. Równanie to ma formę

$$\dot{x} = f(x). \quad (1.7)$$

Każde równanie postaci (1.6) można sprowadzić do równania autonomicznego. W tym celu należy wprowadzić nową zmienną niezależną s daną równaniem $s = t$, a zmienną t potraktować jako kolejną składową wektora x . Wtedy równanie (1.6) można zapisać w postaci

$$\dot{y} = g(y), \quad (1.8)$$

gdzie $y = \begin{pmatrix} x \\ t \end{pmatrix}$, $g = \begin{pmatrix} f \\ 1 \end{pmatrix}$, a różniczkowanie oznacza różniczkowanie względem nowej zmiennej niezależnej s .

1.2 Zagadnienie początkowe

1.4 DEFINICJA. Załóżmy, że rozwiązanie równania (1.6) spełnia warunek

$$x(t_0) = x_0. \quad (1.9)$$

Warunek ten nazywa się **warunkiem początkowym (warunkiem Cauchy'ego)**.

Równanie (1.6) uzupełnione warunkiem (1.9)

$$\begin{aligned} \dot{x} &= f(t, x), \\ x(t_0) &= x_0 \end{aligned} \quad (1.10)$$

nazywa się **zagadnieniem początkowym (zagadnieniem Cauchy'ego)**.

1.5 DEFINICJA. Rozwiązaniem zagadnienia początkowego (1.10) na przedziale $[t_0, t_0 + a)$ nazywamy funkcję $\varphi(t)$ klasy C^1 na tym przedziale, spełniającą równanie (1.6) na przedziale $(t_0, t_0 + a)$ oraz warunek początkowy (1.9).

Pokażemy teraz jak warunek początkowy formułuje się dla równania rzędu n . Jak pamiętamy, równanie rzędu n

$$x^{(n)}(t) = f(t, x, \dot{x}, \dots, x^{(n-1)})$$

sprowadziliśmy do równania pierwszego rzędu dla funkcji

$$y(t) = \begin{pmatrix} x_0(t) \\ x_1(t) \\ \vdots \\ x_{n-1}(t) \end{pmatrix},$$

gdzie $x_i(t) = x^{(i)}(t)$. Wobec tego, warunek początkowy dla funkcji y

$$y(t_0) = X,$$

gdzie X jest stałym wektorem, wyraża się układem równości

$$x(t_0) = X_0, \dot{x}(t_0) = X_1, \dots, x^{(n-1)}(t_0) = X_{n-1},$$

przy czym X_i oznaczają składowe wektora X .

Prowadzi to do następującej definicji zagadnienia początkowego dla równania rzędu n .

1.6 DEFINICJA. Jeśli dane jest równanie różniczkowe rzędu n , postaci (1.2) w przestrzeni $\mathbb{R}^m$, to **zagadnienie początkowe (zagadnienie Cauchy'ego)** dla tego równania przyjmuje formę

$$\begin{aligned} x^{(n)} &= f(t, x, \dot{x}, \dots, x^{(n-1)}), \\ x(t_0) &= x_0, \dot{x}(t_0) = x_1, \dots, x^{(n-1)}(t_0) = x_{n-1}, \end{aligned} \quad (1.11)$$

gdzie $x_0, \dots, x_{n-1}$ są wektorami m -wymiarowymi.

1.7 Przykład. Ze zbiornika o dowolnym kształcie wypływa ciecz przez otwór w dnie. Należy znaleźć prawo opisujące wysokość poziomu cieczy w zbiorniku, jeśli znane jest pole otworu S oraz pole przekroju zbiornika w funkcji wysokości $F(h)$ (oczywiście zakładamy, że $F(h) \neq 0$ dla każdego h).

Aby rozwiązać do zadanie musimy skorzystać ze znanego faktu z fizyki, że słup cieczy o wysokości h wypływa przez otwór z szybkością

$$v = k\sqrt{2gh},$$

gdzie g jest stałą przyspieszenia ziemskiego, a k jest współczynnikiem proporcjonalności. Wtedy ilość cieczy jaka wypływa ze zbiornika w ciągu czasu Δt wynosi $k\sqrt{2gh}S\Delta t$. W tym czasie poziom cieczy obniży się o $-\Delta h$, więc

$$k\sqrt{2gh}S\Delta t = -F(h)\Delta h.$$

Po przejściu do granicy otrzymujemy równanie

$$\frac{dh}{dt} = -k\sqrt{2gS}\frac{\sqrt{h}}{F(h)}.$$

Dla tego równania można sformułować kilka różnych zagadnień Cauchy'ego:

- a. w chwili początkowej wysokość cieczy wynosi H , wtedy warunek ma postać $h(0) = H$;
- b. po t_0 sekundach zbiornik opróżnił się, wtedy warunek ma postać $h(t_0) = 0$.

1.3 Interpretacja geometryczna

W celu zrozumienia geometrycznego sensu rozwiązać równania (1.6) rozpatrzmy to równanie w przypadku skalarnym ($m = 1$). Niech funkcja $x(t)$ będzie rozwiązaniem tego równania. Narysujmy wykres tej funkcji na płaszczyźnie (t, x) i rozważmy wektory styczne do tego wykresu. Jak wiadomo, wektor styczny do wykresu funkcji $x(t)$ ma postać $[1, \dot{x}(t)] = [1, f(t, x)]$. Zatem równanie (1.6) można odczytać następująco. Na płaszczyźnie (t, x) zadane jest pole kierunków $[1, f(t, x)]$. Należy znaleźć krzywe będące wykresami funkcji $x(t)$ i mające tę własność, że w każdym punkcie (t, x) leżącym na jednej z tych krzywych wektor styczny do niej jest równy $[1, f(t, x)]$. Oczywiście tę interpretację można przenieść na przypadek wektorowego równania (1.6), zastępując płaszczyznę (t, x) przestrzenią $\mathbb{R}^{m+1}$.

1.8 Przykład. Ten przykład pokazuje, że rozwiązując równanie nie zawsze możemy znaleźć wszystkie krzywe całkowite styczne do danego pola wektorowego. Rozważmy równanie

$$\frac{dy}{dx} = \frac{1}{x}.$$

Łatwo można odgadnąć funkcję $y(x)$, która jest rozwiązaniem tego równania

$$y = \ln |x| + c,$$

gdzie c jest dowolną stałą. Różne wartości stałej c wyznaczają krzywe całkowe tego równania. Zapiszmy to równanie w postaci

$$\frac{dx}{dy} = x,$$

czyli jako równanie na funkcję $x(y)$. Rozwiązaniem jest teraz funkcja

$$\ln |x| = y + c, \quad \text{czyli } x = c_1 e^y.$$

Może się wydawać, że obie rodziny krzywych całkowych są identyczne. Nie jest to prawda – druga rodzina jest bogatsza o krzywą całkową $x \equiv 0$ odpowiadającą stałej $c_1 = 0$.

1.9 Przykład. Okazuje się, że poszukiwanie krzywych całkowych jako krzywych stycznych pola wektorowego może dać lepszy obraz rozwiązania równania różniczkowego, niż znaleziony analityczny wzór na rozwiązanie. Rozważmy równanie

$$\frac{dy}{dx} = x + \frac{x}{y}$$

w obszarze $G = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2: y \neq 0\}$ i znajdziemy jego krzywe całkowe.

Zacniemy od znalezienia izoklin, tj. krzywych stałego nachylenia krzywych całkowych, albo stałego nachylenia odpowiadającego im pola wektorowego. Linie te wyznaczyć można z równania $x + \frac{x}{y} = k$, co po przekształceniach daje równanie

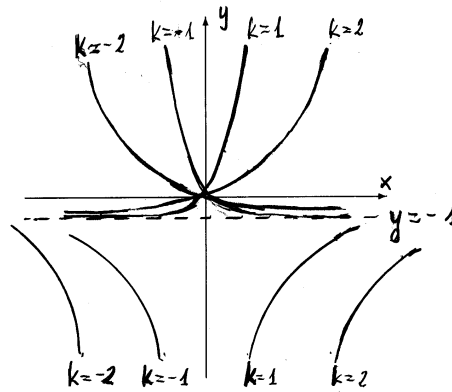
$$y + 1 = \frac{k}{k - x}.$$

Jest to równanie hiperbol (patrz rys. 1.1).

Następnie znajdziemy punkty ekstremalne krzywych całkowych. Jeśli poszukujemy punktów ekstremalnych krzywych całkowych jako funkcji $y(x)$, to są one rozwiązaniami równania $x + \frac{x}{y} = 0$. Rozwiązanie tego równania daje nam dwie proste, na których położone są punkty ekstremum $x = 0$ oraz $y = -1$. Jeśli poszukujemy punktów ekstremalnych krzywych całkowych jako funkcji $x(y)$, to są one rozwiązaniami równania $\frac{y}{xy+x} = 0$. Z rozwiązania tego równania otrzymujemy prostą $y = 0$, na której położone są punkty ekstremalne.

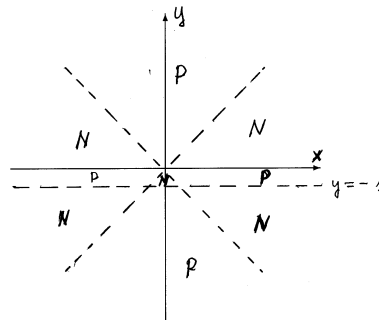
Zbadamy teraz obszary wypukłości oraz wklęsłości krzywych całkowych. W tym celu obliczymy drugą pochodną

$$\begin{aligned} y'' &= y^{-2} \left(\left(y + 1 + x \frac{xy+x}{y} \right) y - (xy+x)^2 y^{-1} \right) = \\ &= y^{-3} \left(y^3 + y^2 + xy(xy+x) - (xy+x)^2 \right) = \\ &= y^{-3} \left(y^2(y+1) + x^2 y(y+1) - x^2(y+1)^2 \right) = \\ &= y^{-3} (y+1)(y^2 - x^2) = y^{-3} (y+1)(y-x)(y+x). \end{aligned}$$

Rysunek 1.1: Izokliny dla równania z przykładu 1.9

Z postaci drugiej pochodnej łatwo można wyznaczyć obszary wypukłości i wklęsłości krzywych całkowych. Na rys. 1.2 zaznaczono te obszary odpowiednio literami P (dla obszarów wypukłości $y'' > 0$) oraz N (dla obszarów wklęsłości $y'' < 0$).

Rysunek 1.2: Obszary wypukłości i wklęsłości dla równania z przykładu 1.9

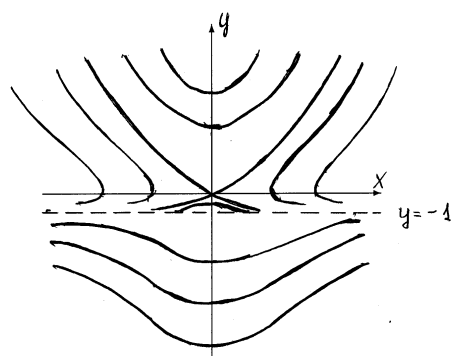
Łącząc informacje o izoklinach z informacją o położeniu punktów ekstremalnych oraz informacją o obszarach wypukłości i wklęsłości można już łatwo naszkicować przebieg krzywych całkowych (patrz rys. 1.3).

W następnym rozdziale zobaczymy, że nasze wyjściowe równanie

$$\frac{dy}{dx} = x + \frac{x}{y}$$

jest równaniem, dla którego można znaleźć rozwiązanie analityczne. Rozwiązanie to dane jest wzorem

$$y - \ln |y + 1| = \frac{1}{2}x^2 + c$$

Rysunek 1.3: Krzywe całkowe dla równania z przykładu 1.9

dla dowolnej stałej c . Z postaci rozwiązania analitycznego nie jest bynajmniej łatwo odtworzyć skomplikowaną postać krzywych całkowych uwidoczniionych na rys. 1.3. Dodatkowo z rysunku widać, że krzywą całkową jest też prosta $y \equiv -1$, co nie wynika z postaci rozwiązania analitycznego (aby znaleźć to rozwiązanie należy rozpatrzyć równanie $\frac{dx}{dy} = \frac{y}{xy+x}$ podobnie jak to było w przykładzie 1.8).